

ובא וראה, לא נמצא דור בעולם
כמו הדור שעמד משה בעולם,
ואהרן ומרים. ואם תאמר בימי
שלמה גם כן - לא! שהרי בימי
שלמה שלטה הלבנה, והשמש
התפנסה. ובימי משה התפנסה
הלבנה ושלט השמש.

שרשה אחים היו: משה, אהרן
ומרים, כמו שנאמר (מיכה ו)
ואשלח לפניך את משה אהרן
ומרים. מרים - לבנה. משה -
שמש. אהרן - זרוע ימין. חור -
זרוע שמאל. ויש אומרים נחשון
בן עמינדב. בהתחלה מתה מרים
- הסתלקה הלבנה והסתלקה
הבאר. אחר כך נשברה זרוע ימין
שמקרכת תמיד את הלבנה
באחזה ובשמחה, ועל זה כתוב
(שמות טו) ותקח מרים הנביאה
אחות אהרן. אחות אהרן בודאי,
שהיא זרוע שמקרבה באחדות
ובאחזה עם הגוף.

אחר כך התפנס השמש ונחשף,
כמו שאמרנו שכתוב (במדבר כז)
ונאספת [והאסף] אל עמיד גם
אתה וגו'. אשרי חלקם של משה,
אהרן ומרים שנמצאו בעולם,
בימי שלמה שלטה הלבנה
בתקונייה ונראתה בעולם,
והתקיים שלמה בחכמת האור
שלה ושלט בעולם. פיון
שהלבנה ירדה בעונותיו, נפגם
יום אחר יום, עד שנמצא בקרן
מערבית ולא יותר, ונתן שבט
אחד לבנו. אשרי חלקו של משה
נביא הנאמן.

כתוב (קהלת א) וזרח השמש ובא
השמש וגו'. פסוק זה בארנו.
אבל וזרח השמש, כשיצאו
ישראל ממצרים, שהאיר השמש
ולא הלבנה. ואל מקומו שואף
וגו'. הרי כתוב ובא השמש,
במדבר, עם שאר מתי מדבר. פיון
שנכנס השמש, לאיזה מקום

ותא חזי, לא אשתכח דרא בעלמא, כדרא
דמשה קיימא בעלמא, ואהרן ומרים.
ואי תימא ביומוי דשלמה הכי נמי, לאו. דהא
ביומוי דשלמה שליט סיהרא, ושמשא
אתפניש. וביומוי דמשה, אתפניש סיהרא,
ושמשא שלטא.

תלת אחין הוו: משה, אהרן, ומרים. כמה
דאת אמר (מיכה ו) ואשלח לפניך את משה
אהרן ומרים. מרים, סיהרא. משה, שמשא.
אהרן, דרועא ימינא. חור, דרועא שמאלא.
ואמרי לה, נחשון בן עמינדב. בקדמיתא מיתת
מרים, אסתלקת סיהרא, אסתלק באר. לבתר
אתבר דרועא ימינא, דמקרב תדיר סיהרא,
באחוא, בחידו. ועל דא כתיב, (שמות טו) ותקח
מרים הנביאה אחות אהרן. אחות אהרן ודאי,
דאיהו דרועא, דמקרב לה באחדותא, באחזה
עם גופא.

לבתר אתפניש שמשא ואתחשף, כמה
דאוקימנא דכתיב והאסף אל עמיד
גם אתה וגו'. זפאה חולקיהון דמשה אהרן
ומרים, דאשתכחו בעלמא. ביומוי דשלמה,
שלטא סיהרא, בתקונינהא, ואתחזי בעלמא.
ואתקיים שלמה בחכמתא דנהירו דילה,
ושליט בעלמא. פיון דסיהרא נחתא בחובוי,
אתפגים יומא בטר יומא, עד דאשתכח בקרן
מערבית, ולא יתיר, ואתיהיב שבטא חד
לבריה. זפאה חולקא דמשה נביאה מהימנא.
כתוב (קהלת א) וזרח השמש ובא השמש וגו'.

האי קרא אוקימנא. אבל וזרח השמש,
כד נפקו ישראל ממצרים, דנהיר שמשא ולא
סיהרא. ואל מקומו שואף וגו', הא כתיב ובא
השמש, במדבר, עם שאר מתי מדבר. פיון
דעאל שמשא, לאן אתר אתפניש. אל מקומו,